

Ze sborových akcí

Ne	18. 1.	9:30	bohoslužby, káže Mikuláš Vymětal
Út	20. 1.	14:30	setkání starších věkem
Ne	25. 1.	9:30	bohoslužby, káže Ester Čašková
Út	27. 1.	14:30	setkání starších věkem
Ne	1. 2.	9:30	bohoslužby, kazatel bude upřesněn
Po	2. 2.	16:00	schůzka křesťanské služby
Út	3. 2.	14:30	koncert nejen pro starší věkem
Čt	5. 2.	19:00	bohoslužby dle Linské liturgie v Dykové ulici, sbor CČSH
Ne	8. 2.	9:30	bohoslužby, kazatel bude upřesněn
Út	10. 2.	14:30	setkání starších věkem
Út	10. 2.	18:30	schůzka hospodářské komise – pozor, změna dne i hodiny
Čt	12. 2.	19:00	schůze staršovstva
Ne	15. 2.	9:30	bohoslužby, káže Ester Čašková, VP
Út	17. 2.	14:30	setkání starších věkem
Čt	19. 2.	19:30	Setkání střední generace – Hanka Šilarová o humanitární práci v Kambodži, na níž se podílela
Ne	22. 2.	9:30	bohoslužby, káže Ester Čašková
Út	24. 2.	14:30	setkání starších věkem
Ne	29. 3.		výroční sborové shromáždění

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Obsah

A na zemi pokoj lidem. Kterým?	2
Přání	5
Sborová solidarita I.	5
Vánoční hra	8
Bzenec 2009	11

A na zemi pokoj lidem. Kterým?

Kázání bratra faráře Pavla Klineckého 28. prosince 2008 na Vinohradech

Čtení: L 2,1–20 (–14)

Text: L 2,14

Kolem Vánoc, před nimi i po nich, si lidé říkají některé ustálené obraty, zdvořilostní formule i fráze. Používají je také obchody i další firmy jako reklamu, i vánoční přání a respekt k tradicím jsou součástí marketingu. Ať jakékoli, vyjadřují „vánoční formule“ stručně, jak lidé Vánoce prožívají. A nejsou to jen „veselé Vánoce a šťastný nový rok“, nepřejeme jen „bohatého Ježíška“. I necírkevní veřejnost ví, že Vánoce mají i hlubší smysl: odpočinek, klid, mír, hezké vztahy v rodině i jinde. Odtud už krůček k tomu, že Vánoce jsou svátky rodiny, případně dětí. Jenže – odtud už zase jen krůček dárkům, k nakupování a shánění, to vede k nepokoji a neklidu, občas to i vztahy nabourá. . . Začarovaný kruh se pokusila prorazit novým sloganem jedna televizní stanice: „Odpočiňte si spolu s . . . od Vánoce!“

Původní smysl Vánoc vyjadřují nejlépe dvě biblické formulace. Jedna je vlastně „jen“ jméno, navíc takové, které nenesé žádná z vánočních postav: „Immanuel“, znamená to „Bůh s námi“. Důraz můžeme položit, kam chceme: můžeme rozumět Bůh je s námi, nikoli s jinými! Nebo taky s námi *není nikdo jiný, než Bůh*. Nebo také: *kde je Bůh? S námi přece!* Tak toto jméno odpovídá na tři otázky: Kde je Bůh, s kým je a kdo je s námi.

Druhou formulí, která vyjadřuje smysl Vánoc, je věta, známá i v obecné kultuře, mimo křesťanství. Pronikla tam

hlavně z betlémů a ostatní vánoční výzdoby. Skoro v každém betlémě se totiž na drátku vznáší anděl nesoucí stuhu s nápisem „Gloria in excelsis (altissimis) Deo, et in terra pax in hominibus bonae voluntatis.“ Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Formulace je dlouhá, obvykle se zkracuje. Ale zatímco v betléměch je použito první části „Sláva na výsostech Bohu“, obecná kultura právě tuto část vypouští a ponechává jen „pokoj lidem dobré vůle“. Není divu: v kostele má přednost Pán Bůh, proto tam uneseme tam i ty „výsosti“, jinak nesrozumitelné. Že v kostele nerozumíme všemu, jsme si dávno zvykli. „Výsosti“ souvisejí s něčím vznešeným a vyvýšeným, titul „jeho královská výsost“ užívají i králové, „pobočníkem Jeho výsosti“ se stal i Vlasta Burian, zkratka „výsost“ můžeme očekávat nahoře, v kostele někde pod klenbou. Naproti tomu „pokoj lidem dobré vůle“ je obecně srozumitelné přání. Lidé potřebují pokoj, klid a porozumění. Aby nás nikdo nešťval, neprovokoval, abychom toho neměli tolik (tedy práce, peněz naopak může být víc, i to patří k pokoji). Abychom byli zdraví, měli se rádi, aby děti nezlobily rodiče a naopak.

Součástí toho zkráceného vánočního sdělení je předpoklad mezi řádky, že lidé se dělí na ty s dobrou vůlí a ty druhé. Lidem dobré vůle přejeme pokoj. Doufáme, že tam budou opatřit i naši nejbližší, na něž myslíme s láskou. Že tam patříme my

Bzenec 2009

Zveme Vás na tradiční výlet do Bzence ve dnech 8.–10.5.2009. Na programu: pátek – procházka vinicemi, večer ve sklípku, sobota – výlet na Slovensko, neděle – bohoslužby v blízkém sboru. Zálohu 500 Kč odevzdávejte sborové sestře nebo Janě Fučíkové do 29.3.2009.

Pište do Hroznu

Připadá vám, že je v Hroznu málo zajímavých článků, že byste rádi četli o nějakém určitém tématu a naopak něco vás vůbec nezajímá? Nečekejte na vyzvání a sdělte redakci své tipy nebo raději rovnou posílejte články – Hrozen by měl být časopisem nás všech.

sami, je samozřejmé, nikdo sám sebe neodloží dobrovolně do druhé kategorie.

Ovšem, co s těmi druhými? Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle, a ti druzí – co? Ať si trhnou? Jakože lidem dobré vůle patří pokoj, a ti, kteří dobrou vůli nemají, ať si ji honem hledí opatřit nebo nemají nárok na naši přízeň, eventuálně na život? Ale co s nimi?

Dobře, přiznám tedy o sobě, že já člověk dobré vůle nejsem. Nemám ji. Pravda, chtěl bych ji mít, ale už nejsem nejmladší, jsem hodně unavený, nevychází mně zdaleka všechno, jak bych chtěl. Už jsem se taky mnohokrát zklamal. Abych se mohl řadit k lidem dobré vůle, potřeboval bych být mladší, ne tak protřelý a okoralý, potřeboval bych pevnější zdraví, víc času, peněz a hlavně více lidí dobré vůle kolem sebe. Pak bych to možná zvládl. Asi jsem nedostal do vínku trpělivost Gándhího a obětavost matky Terezy! A kdo se na mne chce zlobit, že nejsem tak plný dobré vůle, abych mohl patřit to té „lepší“, „vaší“ kategorie lidí dobré vůle? Tak poradte, kde se bere dobrá vůle? Mám jít do posilovny, na univerzitu, do kostela? Nebo spíš do lesa? Nebo do důchodu? Neměl bych jít spíš s odpuštěním k čertu? Tak se lidé dobré vůle dostávají do problému, co s tou druhou skupinou.

Pomocí všem může být celek, nekratme jej, dochází k nepřipustnému zkreslení. Především vše začíná „Sláva na výsostech Bohu“. To není nezávislá poznámka, již lze oddělit, to je nedílná součást vánočního sdělení. Ano, je těžká: nevíme přesně, kdo je „Bůh“, ani co se rozumí „výsostmi“, ani co je „sláva“. Tři neznámé v jedné rovnici je příliš. Tak ji zatím nechme stranou, jen si všimněme, že

to není obrácené: sláva je *Bohu*, pokoj *lidem*. Jak jinak by znělo „Pokoj na výsostech Bohu, a na zemi sláva lidem dobré vůle.“

Jen na okraj: není právě toto přetočení docela přesným vyjádřením, oč ve skutečnosti člověk nevědomky usiluje? Slávu sobě jako osobě i druhu, slávu mně, mému jménu, rodině, postavení i mně jako druhu, slávu globální a kosmickou! A Bohu? Tomu pokoj na výsostech, kam lidé nechodí. Co by tam dělali? Dá-li slávu nám, může si sám dát pauzu, pokoj. A jestli my budeme mít slávu, dáme i my lidé Bohu pokoj.

Jenže naštěstí na vánočním andělském transparentu stojí „sláva na výsostech *Bohu*, a na zemi pokoj *lidem*. Lidé se nepoperou o slávu a Bůh nepůjde do vánočního pokoje, aby dal pokoj.

Ale podívejme se na druhou polovinu vánoční výpovědi. Nejvíce nám pomohou různé překlady: Kralický překlad: „*Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobrá vůle*.“ Ekumenický: „*Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení*.“ Překlad „Nová smlouva“: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi Božího zalíbení*.“ Překlad „Slovo na cestu“: „*Sláva Bohu na nebi! Pokoj lidem na zemi! Zjevil lásku všem!*“

Kam se poděli „lidé dobré vůle“? Nu, znají je staré české překlady, závislé na nepřesné latinské Vulgátě – Drážďanská bible, Olomoucká, Pražská. Novější překlady ale víceznačnost originálu odkládají a „dobrou vůli“ jednoznačně nespojují s *člověkem*, nýbrž jen a jen se samotným Bohem. „Dobrá vůle“ není vlastnost, dělicí lidi na ty, co ji vlastní a ty druhé, Vánoce nejsou svátky dělení lidí podle dobré vůle.

Dobrá vůle je Boží vlastnost. „Buď vůle tvá“, modlíme se, a protože na nebi (na výsostech) s ní počítáme, „buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Dobrá Boží vůle je pro všechny lidi, bez hranic a výjimek. Není kulantnější nabídky než té vánoční, nad slevy i vánoční veselost, nad svátky rodiny i dětí. Dobrá Boží vůle všem, bez výjimky, Bůh v nich má zalíbení, ve všech, bez výjimky. Bůh má zalíbení v člověku.

Kde se dobrá vůle Boží projevuje? Nu samozřejmě, že v lidech, kde jinde? Ale už ne jako něco, co jeden má a druhý ne, ale jako to, co všichni společně přijímají – nebo nepřijímají. Jako dobrou Boží vůli přijímali ti dva, žijící spolu, Marie s Josefem, jako ti pastevci na svazích kolem Betléma, jako tři mezopotamští věštcí, později přejmenovaní na „tři krále“, jako později Jan Křtitel. Kdo z nich byl původně „člověk dobré vůle“, víme o nich něco? Nikoli, jen že všichni přijali dobrou Boží vůli jako vánoční dárek. Josef odpustil Marii domnělou nevěru, Marie odpustila Josefovi jeho podezřívání, pastýři ztratili tvář v tvář hvězdě tvrdost honáků dobytka, mágové od Východu svou moudrost doplnili pokorou a Jan Křtitel obětoval Boží lásce a jejímu oznamování celý život.

A jako je Boží *dobrá vůle* nabídnuta

všem lidem, je pro všechny i pokoj na zemi. Pokoj na zemi, touha všech lidí, kýžený cíl vší politiky i kultury, nevzniká z lidské dobré vůle, již někteří mají a jiní se s ní nenarodili a nedospěli k ní. Pokoj na zemi vzniká z dobré vůle darované, kterou přijmu, uvěřím jí a v ni. „Víra“ je spolehnutí na dobrou Boží vůli, přinášející pokoj na zemi. Kdo se spolehne na dobrou Boží vůli, nese pokoj. Kdykoli se spolehnu na dobrou Boží vůli, nesu pokoj, kdykoli se spolehnu na svou vůli, třebaš tu nejlepší, rozsévám nepokoj. Tak se můj život stává úsilím, abych přestal uplatňovat vlastní dobrou vůli a spolehl se, uvěřil darované dobré Boží vůli. Abych svou dobrou vůli pořádkem korigoval, kontroloval, podřizoval, zpochybňoval hledáním Boží vůle.

Všechny dobré překlady to takto chápou: *A na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. Na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení. Na zemi pokoj mezi lidmi Božího zalíbení. Pokoj lidem na zemi! Zjevil lásku všem!*

Zkrátka „Immanuel“ – Bůh s námi. I s vámi. To je nejdůležitější, vlastně jediné poselství Vánoc. Pak jsou šťastné i veselé, pak je Ježíšek bohatý, pak jsou svátky rodiny, dětí, osamělých, mladých, starých, všech. Amen.

hlédnout do plánů jak naší práce a našeho života uvnitř sboru, tak i naší práce na veřejnosti.

Adam Balcar, farář

Opava

S radostí jsme přijali Váš finanční dar našemu sboru. Přijměte prosím naše upřímné poděkování. Váš dar je konkrétním důkazem toho, že uprostřed naší církve existuje ochota k obětem pro druhé, toho, že dovedeme na potřeby spolubratří myslet a podle svých možností břemena druhých spolunést.

V minulých týdnech jsme provedli poměrně rozsáhlou rekonstrukci topného systému v našem sborovém domě. Už několik let byly naše prostory nedostatečně vytápěny a věc bylo nutno řešit urychleně. Vedle toho jsme taktéž chtěli splnit svou povinnost odvodu do personálního fondu. Vše máme nyní splaceno a je to

také díky Vaší pomoci. V příštím roce musíme provést částečnou opravu střechy.

Také my se snažíme pomáhat. Během pěti minulých let jsme byli zapojeni do projektu Adopce na dálku a podporovali jsme chlapce z Ukrajiny. Naše pomoc dočasně skončila tím, že vyrostl ze školních let.

Nepatříme mezi velké sbory, ale na straně druhé máme solidní základnu členů. Ve sboru jsou všechny generace a koná se velmi dobrá práce s dětmi.

Jan Lukáš, farář a Iva Tramplerová, kurátorka

Vánoční hra

Byla tentokrát trochu neobvyklá. Kdo ráno přišel, byl trochu překvapen – v kostele se to hemžilo čertíky, byt malými a neškodnými. Poselství hry však zaznělo jasně – evangelium o tom, že Ježíš vzal na sebe naše viny a tím zlomil moc zla.

Přání

Ze sborové nástěnky

Nepřeji ti, aby tě nezastínil žádný mrak utrpení.
Nepřeji ti, aby tvá další cesta byla vystlána jen růžemi.
Nepřeji ti, abys už nikdy neproléval slzy lítosti.
Nepřeji ti, abys už nikdy nepocítil bolest.
Ne, to všechno ti raději nepřeji.

Protože slzy očišťují srdce,
utrpení zušlechťuje duši,
bolest a nouze nás přibližují k Betlémskému dítěti
a přinášejí nám útěchu jeho úsměvu.

Moje přání pro tebe je toto:

abys ve svém srdci vždycky uchovával vzpomínky na každý bohatý den svého života.
Abys byl statečný v hodině zkoušky, když bude na tvá ramena vložen kříž,
když se ti bude zdát, že ten kopec před tebou je nesmírně vysoký a světlo naděje příliš daleko.

Přeji ti, aby každý dar, který ti Bůh dal, s léty rostl a sloužil k tomu,
abys plnil radostí srdce těch, které máš rád.

Přeji ti, abys měl vždycky přítele, který je tvého přátelství hoden,
kterému můžeš s důvěrou podat ruku, když bude zle,
se kterým dojdeš až na vrchol hory navzdory bouři.

Přeji ti, aby tě v hodinách radosti i utrpení provázel úsměv Božího dítěte,
které se stalo člověkem
a abys zůstával v Boží blízkosti.

Sborová solidarita I.

V souladu s rozhodnutím sborového shromáždění staršovstvo našeho sboru opět rozdělilo určitou částku sborům, které mají obtíže s financováním svého běžného provozu – ať už jde o povinné odvody či třeba opravy a rekonstrukce bu-

dov. Sbory, které se na základě doporučení seniorů příslušných seniorátů staly příjemci příspěvku, chceme opět krátce představit. Dnešní texty jsou výňatky z dopisů, jimiž sbory o příspěvek žádaly.

Svitavy

Děkujeme za Vaši nabídku a žádáme o dar, který bychom použili na opravu sborové budovy. V souvislosti s nástupem nového faráře Filipa Kellera, který byl zvolen s účinností od 1.9. 2009 (v současné době je na ročním pobytu v Anglii, sbor administruje farář Tomeš z Lanškrouna) jsme v loňském a letošním roce prováděli přístavbu bytu. Při rekonstrukci se objevila potřeba vyměnit stará dřevěná okna v severní části budovy. Okna netěsní a způsobují značné tepelné ztráty. V současné době opatřujeme finanční prostředky a vybíráme dodavatele.

Náš sbor vznikl v roce 1948 z osíd-

lenců, kteří přišli na území Sudet z ne-daleké Českomoravské vysočiny. V letošním roce jsme si připomněli 60 let trvání sboru. Scházíme se ve sborovém domě ve Svitavách, což je budova, kterou sbor koupil po válce a upravil a stále upravuje pro sborové účely. Bohoslužby, biblické hodiny a práce s dětmi se konají i v kazatelské stanici v Radiměři. Účasti bohužel nejsou velké, kolem 20 lidí ve Svitavách a kolem 15 lidí v Radiměři. Jsme však vděční, že se práce ve sboru může i v těchto skromných podmínkách konat a doufáme, že příchod faráře Kellera bude novým impulzem.

Petr Carda, kurátor

Černošín

Velice nás potěšila Vaše zpráva o finanční výpomoci. Jsme Vám vděční za Vaši soustavnou péči o potřebné údy těla Kristova.

Na základě Vaši výzvy prosíme o Vámi nabídnutý dar. Naše společenství je malé. Jsme prakticky jediný vesnický sbor v Západočeském seniorátu, který je dosud schopný udržet kazatelské místo. Žijeme výhradně z obětavosti na-

šich členů. Ve víře a naději jsme se letos pustili do rozsáhlých oprav farní budovy v Černošíně. I když podstatnou část prostředků, celkem 85% z rozpočtovaných 2 000 000 Kč, získáme z grantových fondů EU, je to pro nás značná finanční zátěž. Přijímáme Váš dar jako důkaz lásky a požehnání, které Pán dává těm, kteří vykročí ve víře.

Jiří Marván, farář

Nové Město pod Smrkem

Staršovstvo našeho sboru se rozhodlo požádat Vás o pomoc v tíživé finanční situaci. Náš sbor, který leží v odlehle příhraniční oblasti Frýdlantského výběžku a je v tomto výběžku jediný naší církve, byl v letech 1994–2004, tj. celých 10 let, bez faráře, a tedy byl pouze administrován z Liberce (vzdáleného 35 km přes hory). Už v porevolučních letech se tu kazatelé střídali vždy jen na velmi krátkou dobu (většinou jen na jeden rok). S nástupem mne jako kazatele na stálý úvazek rázem vzrostly běžné náklady na provoz sboru a začalo se také s nutnými většími opravami budovy (kostela, sborového sálu a fary). Konkrétně se jedná o pro tento sbor novou povinnost pravidelného odvodu částky do PF (pro nás totiž povinné teprve od r. 2005), která letos činí už 65.000,- Kč (dříve sbor odváděl jen 10.000,-Kč za administraci z Liberce), dále pak jde o částečné hrazení bydlení farářovy rodiny, ale především: narostly rázem celkové náklady na práci ve sboru, za což jsme samozřejmě velice rádi. Před dvěma lety jsme utržili peníze za prodej staré modlitebny v bývalé ka-

zatské stanici v Dolní Řasnici, což činilo částku zhruba 335.000,- (bez daně), ale tuto částku jsme v minulých 2 letech z větší části použili na celou řadu nákladných oprav a rekonstrukcí.

Obětavost uvnitř našeho sboru je velmi různá. Na rozsáhlejší opravy v budoucnu bude možné shánět peníze snad i z nejrůznějších grantů, z Jeronýmovy jednoty apod. – momentálně je v řízení i prohlášení našeho kostela za kulturní památku, čímž by se nám otevřely některé dosud nedostupné finanční zdroje. Můžeme také nadále pořádat jednorázové sbírky na nejrůznější akce (např. v rámci akcí pro děti z ulice, kulturní akce pro širší veřejnost apod.), ale náklady na běžný provoz sboru, nutné opravy kostela, funkčnost fary (opět vzrostly ceny energií) a povinné odvody do personálního fondu, které platí stejně pro všechny sbory bez ohledu na jejich velikost či území, na kterém se nacházejí (u nás je také vysoká nezaměstnanost a příjmy poměrně nízké), nás vedou k žádosti, zda byste nám věnovali dar ve výši 10.000,- Kč. Jsme připraveni nechat Vás více na-